

Období sedmdesáti let představuje jeden lidský věk. Sedmdesát let života fotbalového oddílu však představuje bezpočet lidských příběhů, jejichž scénář psaly desítky a stovky hráčů, funkcionářů a příznivců tohoto nejpopulárnějšího sportu na světě. Tak jako život každého člověka, tak i celý sedmdesátiletý život fotbalového oddílu ve Voticích má své radostné i stinné stránky, vítězství i porážky, je to proces neustálého vývoje a nabývání zkušeností, proces, který se neobejde bez omylů a chyb, ale který přináší téměř v každém období i radost a oprávněné uspokojení nad vykonanou prací.

Za uplynulými sedmdesáti lety existence fotbalového oddílu ve Voticích stojí především práce lidí mnoha generací, kteří zasvětili část svého života rozkvětu místního fotbalu, kteří aktivně usilovali a usilují o dobré jméno votické kopané, a tím i v jistém smyslu o společenské uznání Votic jako města.

Ne vždy měla činnost fotbalového oddílu odpovídající úroveň a výsledky, byla provázena vzestupy a pády, ale v každém případě je nutné při této příležitosti vyslovit dík a ocenění všem těm, kteří se na celé sedmdesátileté historii kopané ve Voticích podíleli, které vedla vždy láska k fotbalu a odhodlání co nejlépe hájit barvy a prosazovat zájmy votické kopané.

Na rozdíl od lidského života ten fotbalový nikdy nekončí, má svá nová a nová pokračování, fotbalovou štafetu přebírají vždy noví a noví hráči a funkcionáři, rodí se nové generace příznivců. V žádném případě nedopusťme přerušení této štafety. Votický fotbal má svou tradici, své dobré jméno, kádr kvalitních hráčů a obětavých a zkušených funkcionářů i své věrné fanoušky. Toto všechno je zárukou dalšího úspěšného rozvoje tohoto sportu v našem městě.

Počátek historie votického fotbalu sahá do roku 1920, kdy se v rámci tehdejší tělocvičné jednoty, existující již od roku 1892, ustavil fotbalový klub SK Votice. U jeho zrodu stál Otto Rosenzweig a jeho bratr.

Na období začátků votické kopané ve dvacátých a třicátých letech vzpomíná jejich pamětník pan Vojtěch Spálenka: "Aktivně jsem začal hrát fotbal ve Voticích jako sedmnáctiletý dorostenec v roce 1928. Už tehdy se hrálo kromě krátké přestávky na současném hřišti, i když jeho povrch a okolí vypadaly poněkud jinak než dnes. Zájem o fotbal byl ve Voticích velký, avšak podmínky k jeho provozování byly velmi skromné."

Dresy i kopačky jsme si kupovali sami, ale naše nadšení do hry, snaha odevzdat vždy nejlepší výkon by mohly být pro dnešní fotbalovou generaci skutečným příkladem."

Pan Spálenka bere do rukou zažloutlou fotografii z roku 1928, na které je zachyceno tehdejší dorostenecké mužstvo. Jmenuje jednotlivé hráče: Mareček, Vilím, Toman, Tůma, Opička, Kladiiva, Pšenička, Spálenka. "Z celé této sestavy jsme zůstali už jenom dva - já a František Pšenička," říká s trochou smutku v hlase.

O čtyři roky později už nacházíme Vojtěcha Spálenku na fotografii mužstva dospělých.

"Tehdy jsme ještě nehráli pravidelné oficiální soutěže," pokračuje ve svém vyprávění pan Spálenka, "ale pravidelně jsme se utkávali se soupeři z blízkého i vzdálenějšího okolí - ze Sedlčan, Benešova, Vlašimi, Týnce, Načeradce, ale i z Pacova, Tábora, Sezimova Ústí. Dosahovali jsme dobrých výsledků, padalo hodně branek, hráli jsme vždy s plným nasazením, a tak jsme si na nepřítelů diváků nemohli stěžovat. Fanoušci s námi jezdili i na utkání venku, ale to až v době, kdy jsme měli k dispozici autobus. Předtím jsme jezdili na zápasy i na žebříňáku, v kočáře, později nákladními auty."

Pan Spálenka vzpomíná i na své trenéry a na ostatní, kteří se kolem voticického fotbalu pohybovali a pomáhali mu na svět. Vedle již vzpomínaných bratrů Rosenzweigových to byl továrník Klein, dále pánové Zoul, Horák a Panocha. S aktivní činností skončil Vojtěch Spálenka v roce 1939 ve svých 28 letech. Dodnes však zůstává vedle Františka Pšeničky jediným pamětníkem počátků votické kopané a jeho skutečnou legendou, protože ani ve svých téměř osmdesáti letech nevynechá takřka jediný fotbalový zápas ve Voticích.

Fotbalový klub SK Votice byl rovněž jediným sportovním oddílem, který působil i v době okupace. Ve velice skromných podmínkách existovalo mužstvo dospělých, dorostu a žáků. Avšak i přes nepříznivé vnitřní i vnější podmínky dosahovala v této době votická kopaná výborných výsledků. Po vítězství ve III. třídě Pražské fotbalové župy v roce 1944 bojovaly Votice o postup do II. třídy s Trhovým Štěpánovem. Teprve třetí zápas na neutrální půdě v Benešově rozhodl o postupu soupeře.

Na tyto úspěchy navázalo hned prvé poválečné období. V květnu 1945 se ve Voticích ubytovala 12. tanková brigáda naší západní armády. V jejích řadách bylo i několik výborných fotbalistů, kteří ochotně posílili náš tým.

Výkonost mužstva tím značně stoupla, což dokumentují i dosahované výsledky v přeboru II.třídy.Např.s Trhovým Štěpánovem, se kterým se tak těžce bojovaly v roce 1944, Votice zvítězili 14:1 a doma dokonce 15:1.

S vysokými porážkami odcházela z votického hřiště i taková mužstva jako Břevnovský SK,Týnec apod.

Po demobilizaci však vojáci odešli a z mužstva zůstalo jen torzo.Mnoho nescházelo a fotbalový klub SK Votice zanikl. Těžko se vše dávalo znovu dohromady a začínalo se zase od III.třídy.

Na počátku padesátých let se vedle výkonostních problémů stále častěji projevovaly i potíže finanční, které např.nedovolily ani dokončení rekonstrukce fotbalového stadionu.Navázalo se tedy jednání s ředitelstvem Uranových dolů Příbram o vstupu votické tělovýchovy do dobrovolné sportovní organizace DSO Baník.Jednání byla úspěšná, a tak se v roce 1954 ustavila Tělovýchovná jednota Baník Votice a vrásky členů výboru způsobené nedostatkem finančních prostředků zmizely.Projevilo se to i na výsledcích votické kopané, která se v roce 1955 poprvé ocitla v krajském přeboru.

Toto sportovně i finančně úspěšné období však nemělo ke škodě votické kopané dlouhého trvání. Po odchodu ze svazku Baníku opět začaly finanční potíže celé tělovýchovné jednoty a nejdříve a nejvíce to pocítilo fotbalové A mužstvo dospělých. Nebyly peníze na financování aktivní činnosti řady dojíždějících hráčů, ti z mužstva odešli a oddíl prožil těžké starosti s udržením v krajských soutěžích.

Přesto se však udržet podařilo,Padesátá léta jsou obdobím fotbalového působení nejedné generace výborných votických hráčů, kteří v té době buď byli na vrcholu svých hráčských kvalit nebo kteří teprve do votického fotbalu vstupovali.

Za všechny jmenujme bratry Stanislava a Miloše Píčov, Jindřicha Vyhňala, Jindřicha Budíla, bratry Hromadovy,Stanislava Zburníka, Josefa Kočku,Františka Věnečka,Karla Věňu,Miroslava Beránka staršího, za funkcionáře potom Františka Demela, Bedřicha Zeminu,Miroslava Vaněčka aj.

Na doporučení tehdejšího OV ČSTV Benešov se v roce 1962 uskutečnila jednání o převzetí Sokola Votice největším votickým závodem Teslou.Výsledkem těchto jednání byla dohoda o spojení s Teslou pod názvem Tělovýchovná jednota Spartak Tesla Votice.

V té době působilo fotbalové A mužstvo dospělých v I.B.třídě, dorost v I.A. třídě a B družstvo dospělých ve III.třídě.

Zalistujeme-li sestavami z první poloviny šedesátých let, nacházíme na nich nejčastěji tato jména: Josef Zelenka, Miloslav Dalihod, František Věneček, Miloš Dvořák, Miloš Mařha, František Hošek, Miloš Budil, Jaroslav Bouček, ing. Josef Blažejovský, Miroslav Beránek st., Vladimír Fidrunc, Stanislav Váňa, Antonín Černovský, Josef Vyhnal /dnešní trenér A mužstva/, Jaromír Demel, Zdeněk Weber, Ladislav Červ, František Červ aj.

V zájmu zvýšení úrovně votického fotbalu byli ve druhé polovině šedesátých let angažováni do A mužstva někteří vlašimští hráči a v sezóně 1967-68 jsme si vybojovali postup do I.A třídy.

Na soupisce A mužstva na podzim 1968 čteme tato jména: Král Jiří, Kapusta Stanislav, Slepíčka Josef, Mann František, Hašek Vlastimil, Kocura František, Pištěk Jiří, Trachta Jiří, Černovský Antonín, Prégr Pavel, Zelenka Milan, Šiška Jiří.

Mužstvo předvádělo velmi dobré výkony, stalo se štikou I.A třídy a hned v prvé sezóně si vybojovalo postup do krajského přeboru. I tam hrálo skutečně důstojnou roli, korunovanou 2.místem v sezóně 1969-70.

Tato éra votické kopané je neodmyslitelně spojena se jménem Josefa Tábořského, tehdejšího ředitele závodu Tesla. Tento pravý fotbalový nadšenec byl nesmírným přínosem pro votický fotbal, a to nejen svými osobními vlastnostmi, ale i po stránce organizační a finanční. Soustředil kolem sebe skupinu schopných a obětavých funkcionářů, kteří spolu s hráči a trenéry věnovali votickému fotbalu skutečně maximum. Za všechny jmenujme M.Hampla, M.Vaněčka, F.Věnečka, Z.Žáčka, Jiřího Vyhnala, J.Kašpara a hrajícího trenéra A mužstva J.Krále. V tomto období je nutné se ještě zmínit o dorosteneckém mužstvu, které pod vedením trenéra Z.Žáčka bojovalo v krajském přeboru dokonce o postup do tehdejší I.dorostenecké ligy. Z tohoto mužstva se rovněž celá řada hráčů uplatnila i v A mužstvu dospělých.

Postupným odchodem vlašimských hráčů bylo mužstvo doplňováno především vlastními odchovanci a dalšími hráči velmi dobré úrovně. Koncem šedesátých a hlavně na počátku sedmdesátých let se objevují v A mužstvu, mnohdy na dlouhou dobu, hráči jako L.Kopecký, J.Hroch, J.Mach, J.Adam, A.Budil, V.Budil, P.Budil, L.Břicháček, J.Křiváček, M.Vrzal, L.Horák, M.Dušíčka a další.

Sezóna 1970-71 byla v krajském přeboru jedna z nejtěžších. Mužstvo se zachránilo v soutěži až vítězstvím v posledním kole v Poděbradech.

To co se podařilo v této sezóně, nemělo však své stejně úspěšné pokračování o dva roky později, kdy na jaře 1973 obsadilo mužstvo poslední místo v krajském přeboru a sestoupilo zpět do I.A třídy. Ale jen na jeden rok. V následující sezóně 1974-75 jsme postoupili zpět do krajského přeboru. V té době působil u mužstva trenér Vl. Hašek, který po skončení velmi úspěšné aktivní fotbalové kariéry vystřídal na tomto místě Z. Žáčka. Vedoucím mužstva v té době byl M. Beránek starší.

V kádru A družstva se objevují postupně noví hráči, kteří se svými výkony a většinou dlouholetým působením u mužstva rovněž zapsali do historie voticke kopané.

Byli to Bohuslav Němeček, Miloslav Kohoutek, Oldřich Rajna, Pavel Trachta/ten stojí v brance A mužstva dodnes/Jiří Háek, Jan Němeček, Josef Šutka, Zdeněk Novotný/dodnes aktivní hráč B mužstva/ a také Miroslav Beránek mladší, který to svými výkony dotáhl až do prvotní ligové Slavie Praha.

Mužstvo se v krajském přeboru pohybovalo většinou uprostřed tabulky až do sezóny 1977-78, kdy přišel opět sestup do I.A třídy. V tomto období se v mužstvu objevují na kratší či delší dobu např. Václav Pištěk/současný kapitán/, Jiří Hájek, Milan Němec, Jan Voráček, Zdeněk Bursík, a Vlašimi Jaroslav Jelínek a Vít Legény, ze Sedlčan Ladislav Štemberk, dále Jaroslav Vyhnaň, František Chmelík, Josef Štika, Ladislav Renfus.

Na jaře 1979 ukončil své aktivní působení u mužstva vlašimský odchovanec Jiří Král, který se jako hráč i hrající trenér výrazně podílel na vzestupu voticke kopané na konci šedesátých let a v období let sedmdesátých.

Ke změně dochází i na místě trenéra. Na jaře 1979 přebírá mužstvo Václav Rataj, vedoucím družstva se stává Jaroslav Procháčka.

Sedmdesátá léta jsou charakterizována rovněž zvýšenou péčí o fotbalovou mládež. Od roku 1975 až do dnešní doby působí v rámci oddílů prakticky stále nejméně tři družstva žáků a dvě dorostenecká mužstva.

Tato systematická práce s mládeží přináší své ovoce při výchově vl. odchovanců a zachovává kontinuitu rozvoje celé voticke kopané.

Mezi nejvýraznější úspěchy mládežnické kopané ve Voticích patří finále o přeborníka Středočeského kraje v kategorii starších žáků v roce 1983 pod vedením trenérů M.Rohlíka a J.Žďycha a postup dorostenců vedených J.Vyhnalem a L.Jouzkem do krajského přeboru v sezóně 1988-89. Děk však patří všem, kteří se přípravou a výchovou fotbalových nadějí zabývali a zabývají a vytvářejí tak základy pro to, aby votický fotbal hrál i nadále svoji důstojnou roli.

Za všechny jmenujme Jiřího Pešku, dr. Václava Nováka, Josefa Kronuse, Milana Němce, Hynka Růžičku, Jiřího Čelíkovského, ing. Pavla Lišku, Jaroslava Vyhnala, Milana Kramperu, Jaroslava Rosola, Jiřího Havlíčka aj.

Osmdesátá léta má již pravděpodobně každý fotbalový příznivec v živé paměti. V sezóně 1982-83 se mužstvo pod vedením hrajícího trenéra M.Kohoutka probojovalo zpět do krajského přeboru a v družstvu se objevují M.Marek, R.Kopecký, M.Homolka, do Votic přestupují Fučík a Aschenbrenner.

V sezóně 1986-87 se mužstvo umístilo na 9.místě krajského přeboru, avšak v důsledku reorganizace soutěží/vytvoření jediné skupiny KP/ sestupuje do krajské soutěže, kde působí se střídavými úspěchy dodnes. Družstvo v té době vede opět trenér Václav Rataj a posílili je Jarosl. Beránek, Jaroslav Král, Václav Novák, Luboš Javorský, Pavel Bednář, Milan Vosátka, Jaroslav a Roman Boučkovi.

Vedle již jmenovaných starších hráčů a nadějných ještě loňských dorostenců/L.Budil, R.Bařha, V.Liška, T.Vaněk/ tak dostáváme prakticky kádr současného A mužstva, které od loňské sezóny vedou trenéři Josef Vyhnal a Milan Vrzal a vedoucí mužstva Pavel Bezdíček. Věříme, že mužstvo v sobě najde tolik sil, fotbalového umění a odhodlání, aby krajská soutěž byla našemu městu zachována a že nebude nereálným snem se v blízké budoucnosti vrátit zpět do krajského přeboru, tedy tam, kam votický fotbal po léta patřil.

K historii i současnosti kopané ve Voticích patří však celá řada dalších osob, jejichž jména nejsou v tomto materiálu uvedena, ale kteří se jako hráči či funkcionáři, nebo jen jako nenápadní spolupracovníci podíleli na celé existenci kopané v našem městě. Vedle těch již jmenovaných bychom uvedli ještě Milana Dvořáka, Milana Mencela a Josefa Rudu. Ten první působil řadu let jako funkcionář fotbalového oddílu i celé tělovýchovné jednoty a pracoval rovněž velmi aktivně v okresních orgánech pro rozvoj fotbalu a celé tělovýchovy ve Voticích. M.Mencel se měrou vrchovatou ve své funkci správce hřiště, ve které

působí již plných 16 let, zasloužil o to, že náš fotbalový stánek patří mezi nejkrásnější v celém kraji.

Josef Ruda, dříve rovněž aktivní hráč, pracoval později dlouhá léta jako funkcionář, a to jako předseda a pokladník fotbalového oddílu a jako předseda tělovýchovné jednoty.

Do další sedmdesátky popřejme votickému fotbalu mnoho dalších úspěchů, jeho tradice a úroveň nás k tomu zavazují.

Vzhledem k neúplnosti podkladů o některých obdobích votické kopané se omlouváme za eventuální nedostatky tohoto materiálu. Jeho cílem bylo vytvořit alespoň částečný přehled o tom, jak se fotbal ve Voticích v uplynulých sedmdesáti letech vyvíjel a uvést alespoň některá jména těch, kteří byli s tímto vývojem v různých obdobích spjati a kterým patří naše poděkování a uznání. Za sestavení tohoto materiálu děkujeme především panu Vojtěchu Spálenkovi, městskému kronikáři Pavlu Pavlovskému, dále Miroslavu Vaněčkovi, Miroslavu Beránkovi a Jaroslavu Procházkovi.

Materiál zpracoval: ing. Pavel Liška